

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

*Simulare pentru Evaluarea Națională
Clasa a VII-a*

Modele de subiecte și sugestii de rezolvare

Cuprins

Modele de subiecte

Model 1.....	5
Model 2.....	10
Model 3.....	16
Model 4.....	22
Model 5.....	28
Model 6.....	34
Model 7.....	39
Model 8.....	44
Model 9.....	50
Model 10.....	56
Model 11.....	61
Model 12.....	66
Model 13.....	71
Model 14.....	76
Model 15.....	82
Model 16.....	87
Model 17.....	93
Model 18.....	98
Model 19.....	103
Model 20.....	108

Sugestii de rezolvare

Sugestii de rezolvare completă.....	115
Sugestii de rezolvare parțială.....	130

Modele de subiecte

Subiectul I

70 de puncte

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

TEXTUL 1

Zâmbea, deși cu numai câteva minute înainte adversarul îl așezase cu umerii pe saltea. Zâmbea încă... Lumea din jur se întreba, desigur, de ce nu e supărat, fiindcă pierduse în ultima clipă. Fusese, în mod evident, mai bun decât celălalt băiat, cu care se luptase. Mai bun, deși era mai mic decât el!...

Când s-a aplecat în fața spectatorilor, să-i salute, lumea, toată, a izbucnit într-un ropot de aplauze, ca și când el ar fi fost câștigătorul. De fapt, era!...

M-am repezit și l-am îmbrățișat...

— Bravo, Dănuț! Ai fost nemaipomenit! i-am șoptit, în timp ce-i sărutam obrazii îmbujorați de efort și de emoție... Nemaipomenit, să știi!... Când ai învățat tu să te lupți așa?! ... Ai început antrenamentele doar de-o lună și jumătate... Și, gata-gata să ieși campion național!

— Am și ieșit, unchiule Geo! mi-a răspuns copilul. De aceea sunt fericit!...

Am rămas puțin încurcat. Mă gândeam că, la cei unsprezece ani ai lui, neîmpliniți, Dănuț nu înțelesese prea bine ce se petrecuse acolo pe ring și că, neluându-l în seamă pe arbitru, care ridicase mâna celui alt băiat, în semn de victorie, el se lăsase cuprins de aplauzele spectatorilor și de strigătele de „Bravo!”, crezând că...

— Ai văzut cum am luptat cu mâna dreaptă? Dacă ai ști ce m-a durut în tot timpul antrenamentelor!... Astăzi însă am vrut să nu mă doară. Mi-era teamă că mă învinge Mihai în primele minute...

— Bine, dar el este de doi ani luptător, judocan... A mai fost la concursuri, are experiență... m-am grăbit cu vorbele, ca să-l consolez pe Dănuț.

— Nu de asta îmi era frică, ci de mână, mi-a răspuns băiatul, privindu-mă drept în ochi. De mână, înțelegi? Mihai e bun... e cel mai bun din lot... dar eu pot să-l înving oricând! Am simțit în ultima săptămână de antrenament...

În clipa aceea, antrenorul, care sosise lângă noi, l-a luat în brațe și-a început să se învântească, strângându-l la piept pe băiat...

— Vreau să merg în mașină cu unchiul Geo și cu tanti Coca! a spus Dan, când am ieșit din clădirea în care avusese loc concursul.

Alexandru, fratele lui, mai mare doar cu un an, dar mult mai înalt, ne privește cu jind. Ar vrea și el să meargă...

— Nu, Alex! îi spune Dan, observându-l, tu te duci cu mama și cu tata... Doar n-o să-i lăsăm singuri! Ne întâlnim la Cofetăria „București”. Unchiul Geo a promis că „face cinste”!... adaugă el, zâmbind.

George Șovu, Ochii timpului

Mihai Leu, campion la box și raliu, este una dintre cele mai grele și, în același timp, discrete personalități din România. Publicul a avut ocazia să trăiască alături de fostul sportiv emoția câștigării unui nou titlu.

Mentalitatea de învingător, pe care și-a antrenat-o de la vârsta de 9 ani – atunci când a dat „primul pumn la box” – îl însoțește și în prezent, când fericirea pentru el înseamnă să apese adânc pe pedala de accelerație a bolizilor pe care îi conduce în timpul curselor de mașini la care participă.

„Am început foarte devreme, la 9 ani. Dar cu cât începi mai devreme să practici un sport, cu atât este mai bine pentru că, automat, toate deprinderile pe care ți le formezi, ți le formezi de la bun început într-un anumit mod pentru acel sport. Eu nu am fost niciodată un tip foarte solid, foarte mare, dar cred că cel mai mult contează inima pe care o ai, psihicul, caracterul. Chiar cred că aspectul fizic nu este cel mai important.”, a povestit Mihai Leu în emisiunea „Sport Arena la Zi”, prezentată de Alice Bodescu.

Sportul l-a învățat pe Mihai Leu și lecția corectitudinii, iar atunci când simte că este nedreptățit devine cu adevărat... leu. Un astfel de episod s-a petrecut când nici nu împlinise 18 ani, după ce a devenit campion la juniori, iar „sistemul” a considerat că nu merită cele două casetofoane pe care și le cumpărase din banii din premiu, așa că i-au fost confiscate la vamă. Deși le-a primit înapoi câteva ore mai târziu, nimic nu l-a mai convins pe Mihai Leu să rămână în țară. De foarte tânăr, Leu a plecat în Germania, unde s-a angajat într-o măcelărie, cunoscând sărăcia lucie, dar unde și-a găsit și marea dragoste.

Text adaptat după articolul Mihai Leu, campion la box și la raliu, a lucrat într-o măcelărie... Cum a ajuns la un astfel de job, mediaflux.ro

A.

1. Notează, din textul 1, două motive ale îmbujorării lui Dănuț.

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. Dănuț a început antrenamentele

- a) la finalul școlii. b) de două luni și jumătate. c) de doi ani. d) de o lună și jumătate.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. Mihai Leu este un cunoscut campion

- a) de box. b) de gimnastică. c) de raliuri. d) de box și raliu.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. Mihai Leu a devenit campion la juniori

- a) la 9 ani. b) la 14 ani. c) la 18 ani. d) la 17 ani.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Textul 1

ENUNȚUL	ADEVĂRAT	FALS
Dănuț l-a învins pe adversarul său.		
Băiatul și-a înăbușit durerea în timpul competiției.		
Alex merge în mașină cu unchiul Geo și cu tanti Coca.		

Textul 2

ENUNȚUL	ADEVĂRAT	FALS
Mihai Leu a avut de mic mentalitate de învingător.		
În competițiile de box l-a ajutat fizicul impunător.		
Campionul a fost nedreptățit de sistem.		

6. Extrage din textul 1 două cuvinte/grupuri de cuvinte ce reprezintă indici de timp.

6 puncte

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

8. Consideri că un sportiv poate fi considerat campion, chiar dacă nu ajunge pe podium? Motivează-ți răspunsul, în 50 – 100 de cuvinte, valorificând textul 1. **6 puncte**

9. Asociază fragmentul din *Ochii timpului* de George Șovu cu un text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o valoare morală/culturală comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Conțin diftong toate cuvintele din seria

a) „să-i”, „el”.

c) „băiat”, „fiindcă”.

b) „unchiul”, „lumea”.

d) „aplauze”, „doar”.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Sunt compuse toate cuvintele din seria

a) „decât”, „într-un”.

c) „nemaipomenit”, „neîmpliniți”.

b) „desigur”, „fiindcă”

d) „unsprezece”, „luptător”.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Sensul expresiei subliniate în secvența „neluându-l în seamă pe arbitru, care ridicase mâna celuilalt băiat, în semn de victorie, el se lăsase cuprins de aplauzele spectatorilor” este

a) *a ignora.*

c) *a ocoli.*

b) *a se feri.*

d) *a observa.*

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Cuvintele subliniate în enunțurile „Am început foarte devreme, la 9 ani” și „Nu vei învinge, de vreme ce nu crezi în victorie.” sunt

a) omonime.

c) omofone.

b) omografe.

d) paronime.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

5. Identifică în enunțul următor trei pronume diferite și precizează felul acestora: „Mentalitatea de învingător, pe care și-a antrenat-o de la vârsta de 9 ani – atunci când a dat primul «pumn la box» – îl însoțește și în prezent”. **6 puncte**

6. Alcătuieste un enunț imperativ, în care substantivul „Dănuț” să fie în cazul vocativ (1) și un enunț interogativ, în care substantivul „campion” să aibă funcția de atribut (2). **6 puncte**

(1)

(2)

7. Precizează valoarea verbului „a fi” din enunțul „Chiar cred că aspectul fizic nu este cel mai important” și alcătuieste o propoziție în care să aibă altă valoare morfologică, pe care o vei preciza. **6 puncte**

8. Rescrie enunțul următor, corectând greșelile de orice natură:

Miaș dorii să pot ajunge campion însă e nevoie de umpic de efort și de susținere-a celorlanți. **6 puncte**

Subiectul al II-lea

20 de puncte

Abia te-ai întors de la o competiție pe care ai câștigat-o. Scrie un text narativ, de minimum 150 de cuvinte, în care să prezinți experiența trăită de tine și în care să incluzi o secvență descriptivă, de cel puțin 30 de cuvinte, și o secvență argumentativă.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- **conținutul compunerii** – 12 puncte;
- **redactarea compunerii** – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

Subiectul I

70 de puncte

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

TEXTUL 1

În cursul superior, am un coleg de clasă care poartă un nume sonor și destul de cunoscut pentru mine. Îl strigă la catalog Apelevianu I. Relu. Știu că boierul nostru, Apelevianu, are un frate, undeva, prin părțile Mehedințiului. Așadar, acest Relu trebuie să fie odrasla acelui moșier. Îl ascund că sunt de fel din Apelevii. Nu-mi vine deloc la îndemână să mă privească de sus, dându-și aere de superioritate, fiindcă se trage din nobilimea rurală. [...]

Chiar din prima zi, când „Moș Goriot” de franceză îl scoate la lecție, Relu turuie la perfecție conjugările. Cât îl sucește și-l învârteste profesorul, nu-i chip să-l încurce. Până la urmă, îl felicită în auzul clasei întregi:

— Bravo, Apelevianu, îți dau nota 10!

Urmăresc din bancă, numai ochi și urechi, examinarea lui Relu. Nu știu cum de nu mă îmbolnăvesc. Sunt fierț, roșu de invidie, în stare să-l sugrum pe colegul care a dat răspunsuri atât de perfecte. Uneori îmi vin în fire, raționez, parcă, mai sănătos. Știu, îmi dau seama, că franceza e pentru el o joacă de fiecare zi, fiindcă o cunoaște din familie. Dar asta n-aș zice că e o consolare pentru mine.

Ce-i de făcut? Nimic alta decât să m-așez cu burta pe carte. De aceea, m-apuc și învăț zi și noapte, noapte și zi, ca un disperat care va fi osândit la moarte dacă nu i-o ia rivalului înainte la învățătură, dacă eu, Gherghel – pricăjitul, nu voi fi deasupra odraslei Apelevienilor. Crâncena invidie care mă copleșește și-mi ia mințile e, fără doar și poate, prima treaptă a scării pe care încerc s-o urc. Acest suș al ambiției, sprijinit de o forță organică uriașă, nu pare lipsit de sens la o analiză mai atentă. Admit ca alți colegi să mă depășească la învățătură, nu-mi pasă de ei... Însă Relu n-are voie să mi-o ia înainte. Nu! Pentru nimic în lume!... Nu pot să-i iert meritele, în ruptul capului.

Îmi dau destul de bine seama că nu numai invidia și ambiția mă înverșunează împotriva acestui coleg, ci și ura. E, în orice caz, un sentiment complex, febril, care nu mă va slăbi de-a lungul anilor. Și continui a învăța pe deșelate, amestecând ziua cu noaptea, până la istovire. E curată nebunie, recunosc, dar nu pot face altfel. [...]

În sfârșit, marea răsplată care mă unge cu miere pe suflet nu zăbovește să vină pe firul timpului. În ziua aceea, 14 mai 1919, mi-o amintesc perfect, „Moș Goriot” mă scoate la tablă. Culmea ciudățeniei: îl pofteste și pe Apelevianu odată cu mine. Spun „culmea ciudățeniei”, pentru că profesorul nostru n-are obicei să examineze decât un singur elev. Ce l-o fi găsit de astă dată să ne scoată pe amândoi la lecție?

Examinarea ține mai bine de o jumătate de oră. Nu rămân de căruță, mă țin dârz tot timpul. Vasăzică, egalitate până acum. Și, deodată, când mă aștept mai puțin, adversarul confundă o poezie de Verlaine, atribuind-o lui Baudelaire. Ii, mămulică Doamne, l-am băgat în cofă!

— Greșeală! ripostez, fără a-i da răgaz să-și îndrepte eroarea. Chanson d'automne nu e de Baudelaire, ci de Verlaine. E drept că și Baudelaire are o poezie Chant d'automne. Dar asta e altceva!

Confuzia nu e chiar atât de gravă, însă foarte binevenită, căci iau un mic avans față de potrivnic. Pentru toată clasa e o dovadă peremptorie că am răspuns mai bine decât el. „Moș Goriot” judecă tot așa: îmi pune nota 10, iar colegului meu 9.

Mihail Drumeș, Scrisoare de dragoste

TEXTUL 2

Unii părinți consideră competitivitatea bună și o încurajează, fie pentru că-i ajută pe copii să-și depășească forțele, fie pentru că aceasta face parte din viață și e bine să se obișnuiască cu ea. Alți părinți, dimpotrivă, văd competitivitatea ca pe o sursă de tensiuni și stres emoțional și cred că ea nu ne ajută să devenim mai buni, ci dimpotrivă! Însă, fie că o considerăm benefică sau nu, competitivitatea o trăim cu toții, și mari, și mici, și va trebui să ne obișnuim cu ea și să găsim instrumente să o integrăm și să știm cum îi facem față.

De ce, însă, își poate dori un copil să fie „cel mai bun” și nu „printre cei mai buni” sau „în grupul de mijloc”? De cele mai multe ori, această dorință se naște pentru a-și mulțumi părintele care fie îi spune direct, fie îi transmite nonverbal că își dorește să fie cel mai bun. Alteori, pentru că nu se simte competent în alte domenii ale vieții lui, la sport, la muzică sau la desen, și descoperă că la învățătură îi este cel mai ușor să fie bun! Și atunci, vrea să fie cel mai bun din dorința de a se simți valorizat. Orice copil se naște cu nevoia de recunoaștere a valorii sale, iar copilul „cel mai bun din clasă” își găsește valoarea acolo.

Ce putem face noi, părinții, pentru a-i ajuta pe copiii care se ghidează după ideea „vreau să fiu cel mai bun din clasă”? Mai întâi, putem să facem un exercițiu de introspecție legat de ceea ce ne dorim noi pentru ei. Ce e important mai pentru noi – statutul de cel mai bun sau să se bucure de ceea ce învață și să fie lipsit de tensiune? Când punem presiune pe copil, mai mult sau mai puțin conștient, el nu se mai poate dezvolta așa cum îi dictează sinele. Este periculos pentru ei să le impunem dorințele noastre.

Revenind la exercițiul de introspecție, ne ajută să ne amintim care era poziția noastră la școală când eram noi mici, care erau luptele pe care le duceam în relația cu școala și cu colegii. Poate aveam o poziție de jos și ne-am jurat să nu lăsăm să se întâmple asta și copilului nostru. Poate eram cei mai buni din clasă, iar acum avem tot ceea ce ne dorim (oare?) și vrem ca și cu ei să se întâmple la fel. Odată ce începem să rememorăm anii de școală, vom vedea câte fire de izolare se desprind din țesătura amintirilor, fire pe care le-am uitat și pe care le țeșem fără să vrem și în relația cu copiii noștri.

Odată depănate aceste fire, vom ști cum să le fim alături copiilor noștri. Vom ști să îi detensionăm de presiunea lui „vreau să fiu cel mai bun”. Vom ști să îi ajutăm să reintre în grupul de prieteni, dacă între timp au fost excluși. Vom ști să îi ajutăm să își păstreze statutul de cel mai bun și să aibă prietenii! Nu există o regulă în viață, dacă e mai bine să fii cel mai bun sau nu! Contează ce își dorește copilul și dacă

această dorință este a lui sau dacă o îndeplinește pe a noastră. Important e ca noi să fim detensionați de presiunea lui „vreau să fiu cel mai bun”!

Text adaptat după Gireada Luiza, *Competitivitatea la copii – sindromul „primul din clasă”*, revistacariere.ro

A.

1. Notează, din textul 1, numele a doi scriitori francezi.

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. Profesorul de franceză este numit

- a) Relu. b) Moș Goriot. c) Gherghel. d) Apelevianu.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. Orice copil se naște

- a) cu nevoia de recunoaștere a valorii sale. c) cu talent la desen.
b) cu stres emoțional. d) cu dorința de joacă.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. Când punem presiune pe copil

- a) obținem rezultate mai bune.
b) îi dezvoltăm obișnuința de a se depăși.
c) el nu se mai poate dezvolta așa cum îi dictează sinele.
d) îi creăm complexe.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Textul 1

ENUNȚUL	ADEVĂRAT	FALS
Relu este foarte bun la franceză.		
Gherghel este înverșunat doar de invidie.		
Examinarea celui doi băieți durează doar o jumătate de oră.		

Textul 2

ENUNȚUL	ADEVĂRAT	FALS
Unii părinți consideră competitivitatea bună.		
Exercițiul de introspecție trebuie făcut de părinți.		
Ceea ce contează este dorința copilului.		

6. Precizează, în două – trei enunțuri, o trăsătură a personajului Gherghel, identificată în fragmentul de mai jos, și mijlocul de caracterizare, ilustrându-l cu o secvență: „De aceea, m-apuc și învăț zi și noapte, noapte și zi, ca un disperat care va fi osândit la moarte dacă nu i-o ia rivalului înainte la învățătură, dacă eu, Gherghel – pricăjitul, nu voi fi deasupra odraslei Apelevienilor.”

6 puncte

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text.

6 puncte

8. Consideri că a fi competitiv este o calitate sau un defect? Motivează-ți răspunsul, în 50 – 100 de cuvinte, valorificând textul 1.

6 puncte

9. Asociază fragmentul din *Scrisoare de dragoste* de Mihail Drumeș cu un text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o valoare morală/culturală comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text.

6 puncte

B.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Sunt corect despărțite în silabe toate cuvintele din seria

- a) su-pe-rrior, per-fe-ctție, îm-bol-nă-vesc.
- b) su-pe-ri-or, per-fec-ți-e, îm-bol-nă-vesc.
- c) su-perior, per-fec-ție, îm-bol-nă-vesc.
- d) su-pe-ri-or, pe-rfec-ți-e, î-mbol-nă-vesc.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Sunt derivate toate cuvintele din seria

- a) „undeve”, „îndemână”.
- b) „pricăjitul”, „superior”.
- c) „nobilimea”, „moșier”.
- d) „învârtește”, „invidie”.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Sensul sintagmei subliniate în secvența „Știu, îmi dau seama, că franceza e pentru el o joacă de fiecare zi, fiindcă o cunoaște din familie.” este

- a) banalitate.
- b) competiție.
- c) dificultate.
- d) provocare.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

În enunțul „fie că o considerăm benefică sau nu, competitivitatea o trăim cu toții, și mari, și mici, și va trebui să ne obișnuim cu ea” există

- a) o pereche de sinonime.
- b) o pereche de antonime.
- c) o pereche de paronime.
- d) o pereche de omonime.

Răspunsul corect: ☐.

2 puncte

5. Identifică în enunțul următor trei substantive aflate în cazuri diferite, pe care le vei menționa:

„Orice copil se naște cu nevoia de recunoaștere a valorii sale, iar copilul «cel mai bun din clasă» își găsește valoarea acolo.”

6 puncte

6. Precizează valoarea morfologică a cuvântului subliniat în următorul enunț: „Unii părinți consideră competitivitatea bună și o încurajează”. Construiește un enunț în care același cuvânt să aibă o valoare morfologică diferită, pe care o vei preciza. **6 puncte**

7. Rescrie enunțul următor, trecând verbele de la indicativ prezent la perfect compus: „Alteori, pentru că nu se simte competent în alte domenii ale vieții lui, la sport, la muzică sau la desen, și descoperă că la învățătură îi este cel mai ușor să fie bun!”. **6 puncte**

8. Rescrie enunțul de mai jos, corectând greșelile de orice natură.

Părinți noștri sunt aceea care știu ce nevoi avem, ce vise ni se pot împlini și ce n-i s-ar potrivi în viitor. **6 puncte**

Subiectul al II-lea

20 de puncte

Scrie o compunere, de minimum 150 de cuvinte, în care să caracterizezi personajul din fragmentul extras din *Scrisoare de dragoste* de Mihail Drumeș.

În redactarea caracterizării, vei avea în vedere:

- precizarea a două date de identificare a personajului (nume, vârstă, ocupație, origine, portret fizic etc.);
- numirea a două trăsături morale ale personajului;
- ilustrarea a două mijloace de caracterizare diferite, prin câte o secvență comentată;
- corelarea unei valori personale cu una dintre valorile personajului.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- **conținutul compunerii** – 12 puncte
- **redactarea compunerii** – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.